

uitiparra, ae. subs. f. ETYM uitis^{EM}, cum parra coniunctum, auis genus uitibus nidificans, quod inusitatum est; an cum uitium, auis quidem dira stendens; uide CAPPONI, Filippo. “La Uitiparra Di Harduinus (Plin., 10, 96).” *Latomus* 32, no. 3 (1973): 550–59. [FREQ minima 1^{indicium} 0,06^{/d.c.m.}] ¶ auis genus in passerem formatae, item auguralis • ave paseriforme, quizás agorera, quizás el chotacabras, mito, herrerillo o chochín [HYPER auis] [HYPER oscen] 79 PLIN Nat 10.96. In genere uitiparrarum est cui nidus ex musco arido ita absoluta perficitur pila, ut inueniri non possit aditus.